

Even in the media, many news are based on publications from social networks. As soon as any event happens in the world, social networks will spread it around the world at the same time.

As we can see, social media greatly facilitates our everyday life and becomes an integral part of it. They make it possible to realize individuals in different directions, to try new directions of development and to achieve success in this. At the same time, social media does not require radical changes, only minor improvements, in particular, increasing the demand for cyber security so that users are more confident in using the use of new sites. As mandatory for the study of disciplines, it would be advisable to introduce educational subjects related to the study of meaningful and safe, perspective use of the above mentioned media in the program of secondary or higher education.

REFERENCES:

1. Tufts University Social Media Overview [Електронний ресурс] / University Tufts. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://communications.tufts.edu/marketing-and-branding/social-media-overview/>.
2. Akshay V. Digital Marketing [Електронний ресурс] / Verma Akshay. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: www.quora.com.
3. DIGITAL IN 2018: WORLD'S INTERNET USERS PASS THE 4 BILLION MARK [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://wearesocial.com/blog/2018/01/global-digital-report-2018>.

Бутмерчук Д. Ю.

студентка Шкурсу факультету управління персоналом,
соціології та психології
ДВНЗ «Київський національний економічний
Університет ім.В.Гетьмана», Україна

МАСОВИЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМА ЧИ НОРМА

На сьогодні сектор вищої освіти розвивається під впливом ринкових процесів, а не зваженої державної політики. В епіцентр досліджень науковців-соціологів, потрапляє проблема масовізації вищої освіти. Включення населення до здобуття освітнього рівня є важливим показником рівня освіти суспільства, проте проблема масовізації на сьогодні має як прихильників так і опонентів. Прихильниками масовізації вищої освіти та її позитивних соціальних ефектів, є Е. Ганушек та Л.Воссман. Вони аргументують свою точку зору позитивними соціальними ефектами, а саме: збільшення заробітної плати, значущості освіти для суспільства, зростання економічних показників життя та її якості. Опоненти цієї проблеми мають критичне ставлення та обґрунтовують його зниженням якості освіти. Такими опонентами є С.Щудло, В.Бакіров, Є.Подольська, Л.Сокурянська, Л.Хижняк та ін.

Розширення доступу молоді до здобуття вищої освіти поєднує як плюси так і мінуси. Проте центральним у цьому питанні постає забезпечення належної якості отримання освітніх послуг студентами.

За останні роки в сучасному світі набуває розвитку процес – масовізації вищої освіти. З 1970-х років до 2010-х року, показник розроблений Інститутом статистики ЮНЕСКО GrossEnrollmentRatio, який показує співвідношення кількості отримувачів вищої освіти до загальної кількості населення за певним віком. Даний показник за відповідні роки у світі зріс з 22 %, з 10 % до 32 %, в Західній Європі та Північній Америці – від 31% до 76%. На відміну від Українського зростання на 41 %, в Україні не змінився її ідеологічний напрям здобуття вищої освіти. Вища освіта, і досі спрямована на спеціалізовану підготовку спеціалістів для народного господарства.

В Україні впродовж 1990-2017 рр. чисельність вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації зросла вдвічі від 149 до 289, абсолютний максимум припав на 2008/2009 н.р. коли налічувалося 353 вищі. Збільшення чисельності навчальних закладів супроводжується також і зростанням кількості студентів, які в них здобувають вищу освіту з 881,3 тис. до 1330,0 тис. (максимальна чисельність студентів була у 2007/2008 н.р. -2372,5 тис.) [2].

Загалом, зростання отримувачів вищої освіти, дає нам культурний капітал знань суспільства, підвищений рівень обізнаності суспільства, значущість освіти, підвищення соціальних ефектів в суспільстві. Проте, існує критичне обґрунтування масовізації вищої освіти суспільства, яке будується на зниженні якості отриманої вищої освіти.

Таке ставлення проявляється в знеціненні отриманих дипломів, зростанні безробіття серед кваліфікованої молоді. З'являється максимізація кількості студентів у вишах, проте якість надання освітніх послуг та пошуки талантів серед молоді стає неважливим.

В наш час ми спостерігаємо, що підготовка фахівців здійснюється не через потреби ринку, а з попиту на вищу освіту, тому такий попит не завжди є нормою для суспільних потреб та не свідчить про мотиви студентів стати дійсно кваліфікованим фахівцем. Така популярність вищої освіти має тільки бажання отримати диплом та відтермінує молоду людину від самостійної трудової праці на 4-5 років.

В такому випадку, масовізація вищої освіти може стати проблемою інтелектуальної кризи, яка для суспільства несе тільки руйнуючі процеси на виробничий розвиток країни.

Вищі навчальні заклади мають принцип «Більше студентів-більше грошей», це означає, що вони є комерціалізованими внаслідок недофінансування освітнього сектору. Отже, сьогодні. існують певні соціальні проблеми, які необхідно вирішувати.

Упродовж 2017р. наукові дослідження і розробки (далі – НДР) в Україні виконували 963 організації, 45,8% з яких відносилися до державного сектору економіки, 39,0% – підприємницького, 15,2% – вищої освіти [1]. Отже, дана ситуація свідчить про радянську модель розвитку науки та освіти.

Конкуренція вишів внаслідок масовізації вищої освіти, зростає за стратегію збереження та зростання чисельності платних студентів, та має не чистий вигляд конкуренції, яка б сприяла за підвищення якості освіти.

Маючи орієнтир на комерціалізацію, виші пропонують здобути освіту за топ спеціальностями, які користуються попитом серед студентів, економіст, юрист, менеджер. Проте, за цими спеціальностями ринок вже перенасичений, а за інженерними спеціальностями потребує нестачу. Але, напрям вища освіта не змінює, бо за топ спеціальності отримує чималі прибутки.

Внаслідок масовізації вищої освіти, відбувається інтенсивне збільшення кількості професорсько-викладацького складу, це відбувається не так якісно, адже до роботи запрошують викладачів сумісників. Однак, європейський напрям провокує молодь до міграції та навчанні за кордоном, що призведе до зменшення кількості студентів та поступового закриття або злиття найменш привабливих (приватних) вищих навчальних закладів. Таким чином, може виникнути кадрова пастка. Тому для реформування освіти це певна проблема.

Напрямок реформування, повинен передбачати державне регулювання обсягу замовлень на підготовку фахівців, який буде потребувати ринок праці не тільки сьогодні, але й і в майбутньому. вибір шляху реформ, що передбачають регулювання державою обсягу замовлення на підготовку фахівців, який потребує ринок праці нині чи потребуватиме у майбутньому.

Сьогодні саме держава може максимально вплинути на підвищення ефективності системи вищої освіти. Основними ефектами від реформування вищої освіти в Україні, можна очікувати: створення незалежних організацій з оцінки якості освітніх послуг; вирішення проблеми кадрового забезпечення для навчально-наукового процесу; розширення автономії вишів; створення науково-дослідницьких університетів з досвідченим, науковим потенціалом; уникнення надлишкових спеціальностей та заохочення на нові напрями підготовки в яких потребує ринок.

Зацікавленість українського суспільства та влади до світової інтеграції, може сприяти адаптації вітчизняної освіти до міжнародних стандартів освіти наукового та освітнього співтовариства. Також, поліпшенню становлення освіти буде сприяти створення інститутів громадянського суспільства, відкритої та доступної інформації про ВНЗ.

Отже, можна стверджувати, що масовізація вищої освіти несе за собою негативні наслідки, які перевищують позитивні. Масовізація сприяє не дотримуватися високих академічних стандартів освіти, вона ці стандарти занижує. Європейський студент прагне отримати вищу освіту заради диплому, виключно розглядає його як товар, що має певну ціну. Проте, в даному питанні актуалізується проблема якості надання освітніх послуг, яка дає можливість для розбудови якісної державної системи управління освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Наукова та науково технічна діяльність в Україні у 2017 році [Електронний ресурс] / Дежавний комітет статистики України. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Вищі навчальні заклади [Електронний ресурс] / Дежавний комітет статистики України. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Шинкарук В. Основні напрями модернізації структури вищої освіти України [Електронний ресурс] Василь Шинкарук. – Режим доступу : http://www.mon.gov.ua/education/higher/bolpr/napr_ukr.doc.
4. Робота аспірантури та докторантури у 2013 році : Експрес-випуск (04.03.2014 р. № 74 0 05.4 вн-14). [Електронний ресурс]. – К.: Державна служба статистики України, 2012. – Режим доступу : <http://ukrstat.gov.ua>.

Волкова А. М.

студентка II курсу факультету управління персоналом,
соціології та психології
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет ім.В.Гетьмана», Україна

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ЖИТТЯ СТУДЕНТА

Актуальність цієї теми в першу чергу пояснюється проникненням комп'ютерної та телекомунікаційних технологій в освіту, науку, економіку, політику, культуру тощо.

Сьогодні одним з найважливіших видів комунікації в Інтернеті є соцмережі. Людська цивілізація вступила в епоху інформації. Спостерігаються суттєві зміни в оточуючому нас середовищі, технологіях і споживанні матеріальних та духовних благ. Соцмережі відображають функціонування різних галузей суспільства та забезпечують інформаційний сервіс спілкування, дозвілля та інших видів професійної діяльності особистості. Мережа необхідна всім - незалежно від професії, соціального статусу, вікових та гендерних відмінностей.

Соціальна мережа – соціальна структура, утворена індивідами або організаціями. Вона відображає різноманітні зв'язки між ними через соціальні взаємовідносини, починаючи з випадкових знайомств і закінчуючи тісними родинними відносинами.